

המאור שבמורה

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

כל הזכויות שמורות

שבת ה' תמוז התשפ"ו			
הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת	י-ם
19:31	20:22	21:20	
19:30	20:21	21:17	ת"א
19:34	20:25	21:21	חיפה
19:30	20:21	21:17	ב"ש

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ" 050-4194600

לע"נ: מר"א עטר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

בבדוני ובסביבתה, היו חורשות גדולות. מאוד של עצי תמר, מהם הפיקו תושבי האיזור את ה"מאחיה" (יי"ש) שהיה משקה מאד מקובל. אדמו"ר **הבבא סאלי** זצ"ל בחפשו אחר מקורות כספיים להחזקת ביתו עם הישיבה שבתוכה, וכן לפעולות הסעד הכבירות עליהם הוציא **ממון רב**, הגה רעיון, לנצל את עצי התמר למקור הכנסה. באמצעות משמשו, בא בדברים עם משקיע נוסף, ופתח בית חרושת ליצור מאחיה מתמרים. השותף היה זה שטיפל בכל הקשור לבית החרושת תמורת תשלום, ואדמו"ר קיבל **בכל חודש** סכום הגון כחלקו ברווחי בית החרושת. "למאחיה" שנמכרה מבית החרושת יצאו מוניטין בשל שותפותו של אדמו"ר, והמכירות היו מעל המצופה. אותו בית חרושת החזיק **מעמד הרבה שנים**, עד לאחר שאדמו"ר עזב את מרוקו, והרבה מעשה חסד והחזקת תורה, נתאפשרו ע"י הרווחים שהכניס.

דרך הרע אינו מתחיל בדברים גדולים אלא בצעד קטן **פתוי הלך** מעט כבר הוא מות ורע, וכאשר אינו שקוע באהבת השי"ת הרי זה כבר פיתוי הלב שהוא דרך הרע. וכבר **סכנתו גדולה** שיוכל להגיע לכלל ונדחת והשתחיות לאלוקים אחרים.

לצחוק זו בריאות
לכעוס זו בחירה לסלוח
זו גדולה לאהוב זו מתנה

הגמרא מספרת על **רבי יוסי** שהעיד על עצמו: מעולם לא אמרתי דבר וחזרתי לאחריו. לא בגלל שלא הייתה לו יכולת **להודות בטעות**, אלא בגלל שהוא לא היה אומר דבר מבלי **לבדוק אותו** כמה פעמים ורק אז היה אומר.

מעשה בילד קטן ואביו, שחצו נהר גואש... האבא **שפחד** על בנו ביקש ממנו מתוק בבקשה תחזיק את היד שלי שלא תיפול לנהר, הילד הקטן השיב, לא אבא **תחזיק אותה** ביד שלי.

מה ההבדל? שאל האב המבולבל. "יש הבדל גדול" ענה הילד אם אני אחזיק בידך ומשהו יקרה לי, רוב הסיכויים **שאעזוב** את ידך, אבל אם אתה תחזיק את היד שלי, אני יודע **בודאות** שלא משנה מה יקרה, אתה לעולם לא תעזוב את ידי.....

לע"נ רחל (רשל) אלבו
בת קלרה ואליהו

סיפר הגאון הרב **בן ציון מוצבי** שליט"א: כשהגיע הרב **יהודה מועלים** זצ"ל לגור ברח' יונה בירושלים ליד ביתו של אבי רבי **סלמן** זצ"ל, ערך מורי אבי מסיבה וסעודת הודיה, שאלוהו בני המשפחה מאי? השיב בשמחה: צדיק גדול בא לגור ברחוב שלנו, ומהיום הוא יגן על כל הרחוב....

הכאב שהיה לך היום -
מחר יהיה לך לנח

השמחה
מאפשרת לך
להגיע לדברים
שהיו נראים
קשים מדי
להשגה.

נקודה לפהשפה

מספרים על שמשון, הוא חי לו בכפר הנידח שלו ובעוד כל אנשי הכפר עבדו, הוא רק ישב על שפת המעיין, **רגל על רגל** ועישן נרגילה. בוקר קיצי אחד עבר בכפר איש. השמש קפחה על ראשו בחזקה - הוא הסתובב בכפר ולא ראה איש עד שנתקל בשמשון. איש העסקים פנה לשמשון בנמרצות ואמר: "הרכב שלי התקלקל! אני מסתובב בכפר הזה כבר למעלה מ שעה וחם לי מאד. אפשר בבקשה לקבל כוס מים?" שמשון העיף מבט חטוף לעבר האיש ואמר: בבקשה, ומייד מזג לו כד **מים קרים וטריים היישר מהמעין**. איש העסקים שתה בצמאון עד שרווה, הודה לשמשון ובשיא הטבעיות שאל: "כמה עליי לשלם?"

שמשון העיף מבט מופתע באיש ובשיא הטבעיות ענה: "כלום". ה. איש הודה לשמשון בשנית ועמד לעזוב את המקום כשלפתע עלה במוחו רעיון: "של מי המעיין הזה?" שאל את שמשון. "שלי כמובן" השיב שמשון. "ובכן", אמר א, "לו אני הייתי במקומך והמעין הזה היה שלי, הייתי **גובה כסף** על כל כוס שהייתי מוכר והייתי צובר לי הון קטן". שמשון שלא היה משכיל וגם בכפרו לא נחשב חכם במיוחד, הביט מופתע באיש העסקים ואמר: ומה אז?" "אז", המשיך איש העסקים בהתלהבות: "לו אני הייתי במקומך והמעין הזה היה שלי, הייתי מנצל את ההון שצברתי **ובונה כאן קיוסק** וכך אנשים היו באים מכל האיזור וקונים עוד מים והייתי צובר הון גדול יותר".

שמשון שלא היה משכיל וגם במחוז כולו לא נחשב חכם במיוחד, התחיל להראות סימני עניין ואמר: ומה אז?? "אז", המשיך איש העסקים וחיוך על פניו: "לו אני הייתי במקומך והמעין הזה היה שלי, הייתי מנצל את ההון שצברתי, חופר כאן בור, ממלא אותו במי המעיין **ויוצר** בריכה של מים קרים וצלולים. והייתי מוכר כרטיסים לכל מי שהיה רוצה לטבול בבריכה וכך הייתי צובר הון גדול מאוד". המשיך איש העסקים בשביעות רצון: "לו אני הייתי במקומך והמעין הזה היה שלי, הייתי מנצל את ההון שצברתי ובונה כאן **בית מלון** עם מאות חדרים וכך הייתי צובר הון עצום". שמשון שלא היה משכיל וגם בעולם כולו לא נחשב חכם במיוחד, התלהב מאוד ואמר: "ומה אז?????" "אז", אמר בתרועת ניצחון: "לו אני הייתי במקומך והמעין הזה היה שלי, הייתי פשוט יושב לי רגל על רגל על שפת המעיין ומעשן נרגילה". שמשון חיך חיך קטן ואמר: . אבל את זה אני עושה גם היום?.

קצת מצחיק אבל הרדיפה אחרי **הכסף והתענוגות**. אדם רץ ורץ. ועוד רץ ולאן?? (העורך)

כיום מן הימים שלח רבי יהודה זאב לייבוביץ זצ"ל לקרוא ולהבהיל אליו את מקורביו בני משפחה מסוימת. שום סיבה הגיונית לא נראתה לעין והשלוחים לא יכלו לומר להם את סיבת הדבר.

משבאו לבית רבינו אמר להם, כי קרובם רבי... מצוי בסכנת חיים, מאחר שנכנס לתוככי כפר ערבי. רבנו אף הורה להם על מספר פעולות שיעשו לזכותו ולהצלתו.

כעבור מספר שעות שב רבי יהודה לביתו, ובהתרגשות גדולה סיפר על אשר חווה באותו יום ובאותה שעה בהיכנסו לכפר ערבי, עד שרק ניסים גלויים הצילוה ממוות שנשקף לו כמעט בבטחה. אם חשב הקרוב להפתיע את בני ביתו **בנס ההצלה** המופלא, עד מה הופתע הוא לגלות כי בני המשפחה מעודכנים כבר בכל המוצאות אותו...

מידת הכרת הטוב הנח הוא כליל המעלות מי שיש לו המעלה של הכרת הטוב אינו מתחשב עם כוונת הנותן כל כך, וכן אינו מסתכל במה שהשיג ממנו אם זה הוא שלו לגמרי או של זולתו רק הלא השיג על ידו טובה,

וזה נותן לו להיות מכיר תמיד הטובה אשר קבל על ידו.

כך היה לימודו של הרב מרדכי אליהו זצ"ל. מי שקרא את פסקיו ראה שלעיתים הוא היה פוסק פסק שנראה לכתחילה שונה ממה שמקובל בעיני האחרים. עם הזמן, שהיו מתבוננים בפסק הזה פעם אחר פעם, היו רואים שהוא **צדק מלכתחילה**, אם תתבוננו תראו שלא היה פסק אחד של הרב אליהו, שהוא פסק ואח"כ היה צריך לחזור בו. וזהו פלא הגדול. אבל כל זה בא לו בעקבות העיון העמוק שהיה לו.

הוא לא פסק שום דבר כבדרך אגב, כל פסיקה הייתה רק אחרי לימוד מעמיק ורק אחרי שהיה חוזר על התורה שלמד כמה וכמה פעמים. הוא לא היה סומך על כח הזיכרון שלו, אלא **היה חוזר** פעם אחר פעם כל ימי חייו, כך שהדברים היו אצלו חיים כל הזמן כאילו הוא למד אותם בזה הרגע בעיון עמוק ביותר.

במקום שעוסקים בתורה,

בהכרח מטפחים מידות טובות ושלוש ביניהם.

חבל על הזמן אפשר לקחת גמרא

מעולם לא התעניין רבי **משה חיים חנעני** זצ"ל בפוליטיקה ובענייני העוה"ז מעולם לא קרא עיתונים כלל וכלל מכל סוג שהוא אפילו לא את העלונים המחולקים בערבי שבתות בבתי כנסיות גם כן לא קרא באומרו שלנו יש את התורה וזה מיותר. ואילו העלונים מיועדים לנשים הנמצאות בבתיאן וכדרכו בקודש התבטא: "חבל על הזמן אפשר לקחת גמרא או משנה ברורה וכד'". ולא היה שייך לשמוע ממנו **דברים בטלים** רק עוד איזה ווארט טוב

כשזה טוב - זה אתה, כשזה לא טוב - זה גם אתה, אבל אם זה אתה - זה טוב...

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
hamaor.net@gmail.com

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

משולחן גבוה

מידה זו למחול על כבודו ולהעביר על מידותיו היה נוהג ידוע של אור החיים הקדוש ומסופר שפעם אחת לאחר שדן אור החיים הקדוש שני בעלי דין החל הנתבע שחוייב על ידי הרב לחרף ולגדף את הרב בקולי קולות, לפליאת תלמידיו, לא נזף הרב באיש ואף לא גרשו מהבית ואף לא הטיל עליו חרם כאיש המבזה את רבו. **הרב** שראה בתדהמת תלמידיו הסביר: "יש לדון אדם זה לכף זכות, שכן נפשו מרה עליו על שיעזא חייב בדין ולכן הוא מחרף, אם אנהג כמותו ואנקום בו, יהיה מי שמפקפק באמיתות פסק הדין ויחשוב כי מקפיד אני על כבודי. ואילו כאשר אני מחריש הכל מבנינים שפסקתי נכון."

עוד מספרים אודות תלמיד חכם שלא זכה בבנים למעלה מ-20 שנה מאז נישואיו, בליל ההילולא של הרב חיים בן עטר זי"ע ראתה אישתו של התלמיד את הרב בחלומה. כאשר סיפרה על כך לרבי מבעלז שגר בשכנות הציע לה הרב "לכי מיד אל קברו של בעל" אור החיים "הקדוש" כך אמר והוסיף שעליה לקרוא שם את כל ספר התהילים ולאחר מכן לבקש שהצדיק ימליץ טוב בעדה. כמו כן הודריך אותה שתבטיח לצדיק שאם תלד בן תיקרא אותו על שם הצדיק "חיים".

וכך עשתה האישה בדמעות ותחנונים והתפילה שבקעה מעומק הלב התקבלה בשערי השמיים ובשנה הבאה בט"ו בתמוז ילדה האישה בן שנקרא שמו בישראל" חיים "עליו אומרים שהיה בן יחיד לאמו.

שבת שלום וחזור לכל בית ישראל

דני חושב שהוא קניבאל ובגלל זה המשפחה שלחה אתו לפסיכולוג...

לאחר שדני חזר מהפסיכולוג, בני המשפחה שואלים אותו: "נו, איך היה, מה דעתך על הפסיכולוג?" דני רגוע מאד ענה: **טעים**

בשבת כל אחד זוכה לחוות בעוצמה מסוימת השגות אלויות, ועל ידי זה הכלי הרוחני של נתינה ואהבה לזולת גדלים. כלי הנתינה, **ההעניקה והאהבה** של אדם קשור לדרגת השגותיו. וכאשר הוא משפיע אהבה לסובבים אותו, הוא זוכה לקבל אהבה משמים. לכן, שבת הוא יום חשוב מאוד בחיי הנישואין, משום שהוא היום המושלם ביותר **להעמקת הקשר בין בני הזוג**, וכן העמקת הקשר של כל התא המשפחתי. לכן, כל התנאים להשגת שלמות זו קיימים והם בהישג ידו של האדם.

הזמן הוא חיים, וכולו מורכב מרגעים.

קיום המצוות לשם שמיים בלי כוונות צדדיות **ובלי פניות** אחרות. זה קורא רבנו בחיי "מצוות הלבבות"

אם תשמור את העיניים, תזכה למידות טובות ומתוקות, לשמחה, אהבה, ענווה, כוח ברכה-מה שתברך יתקיים. תמצא את **היוזג שלך** ויהיה לך שלום בית. יהיו לך בנים צדיקים. אז יוצא שכאשר אדם שומר את עיניו מקבל עולם הזה והבא (בעולם הבא יהיה לך תורה, תפילה, תשובה). חז"ל אמרו, אין טוב כמו אישה טובה ואין טוב כמו ילד טוב, ולהיפך, אין רע כמו אישה רעה ואין רעה כמו ילד רע. אם אתה **שומר על עיניך** יהיה לך שלום בית ואם לא, אשתך תהיה מתנגדת לך.

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת ובה, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, יחיא בן לוליה, נעמה בת עווה, כרמלה בת סעידה, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, חסיד מנשה בן רחמה, רפאל ואלברט בני קלרה, חכם יהודה בן חנה פתיא, הרב אלעזר בן שמחה, הרב יורם אברגיל, יחזקאל ושמאל בני שמחה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, מרים בת זוהרה, אליעזר בן רגינה, שלום בן אורה מורי, ישראל בן שמחה סב, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, שלמה בן דונה, חנה בת אסתר דמני הרב יהודה יאיר, יפה בת לאה, דוד בן איהו, יעקב בן שרה בריסקה, **מן הרב עובדיה יוסף בן גורגיה**

איש אחד בא לרופא ואמר לו: "דוקטור יש לי בעייה...בלילה אני שומע את הכינים בראש מדברות ואומרות יופי בוא נמצוץ לו הכל... ואני לא יודע איך להיפטר מהם..." הרופא אומר לו "לך תעשה מקלחת קפואה ותראה איך הם יעלמו" האיש חוזר לביתו ועושה כדברי הרופא... בלילה הוא שומע את הכינים מדברות ואומרת ה"היה לנו חורף קשה אבל עברנו את זה..."

למחרת שוב חוזר האיש לרופא ואומר לו: "עשיתי כל מה שאמרת ועדיין אני לא מצליח להיפטר מהם..." והרופא אומר לו: "אז הפעם תעשה מקלחת רותחת והם ימותו מהחום" האיש חוזר ועושה כדברי הרופא בלילה שוב הוא שומע את הכינים מדברות ואומרות: "היה לנו קיץ חם וקשה אבל עברנו את זה..." בבוקר שוב בא האיש וחוזר לרופא ואומר לו את אותו דבר והרופא עונה לו: "... הפעם תתקרב לראש של מישהו אחר... זה חייב לעבוד לו..." האיש עושה כדברי הרופא ובלילה הוא שומע את הכינים אומרות: "...הייתה לנו מלחמה קשה..." **אבל לקחנו שבויים...**

